

digheder, som alene kunne faae Indflydelse paa Straffens Valg indenfor de lovbestedte Grændser, hvilket navnlig og gjaelder, hvor Lovene med Hensyn til visse Forbrydelser have bemyndiget Domstolene til under formildende Omstændigheder at idømme en ringere Straf end den, der ellers vilde være at anvende.

§ 209.

Spørgsmaal, om Gjærningen er at ansee som utilregnelig eller iøvrigt har været ledsaget af Omstændigheder, der udelukke Straffskylden, bliver kun at fremsætte, naar herpaa er andraget, eller Formanden dertil finder særlig Anledning.

Var den Anklagede paa den Tid, Gjærningen skete, mellem 10 og 15 Aar, stilles dog stedse det Spørgsmaal til Rævningerne, om han kan antages at have indseet Gjærningens Strafbarhed, forsaavidt saadant ikke ifølge Straffeloven allerede maa antages at fremgaae af Forbrydelsens Beskaffenhed.

Spørgsmaal om den Anklagedes Alder høre derimod ikke under Rævningernes Afgjørelse.

§ 210.

Naar Anklageren, den Forurettede, som har paastaet sig Erstatning tilkjendt, den Anklagede eller dennes Forsvarer ønsker noget Spørgsmaal anderledes affattet eller nye Spørgsmaal stillede, kan Formanden tage den derom fremsatte Begjæring til Følge.

§ 211.

Efter at Formanden har stillet Spørgsmaalene, træde Rævningerne sammen for at afgive deres Erklæring. Anklagebeslutningen, de af Parterne forelagte Bevisligheder samt en Afskrift af de stillede Spørgsmaal overleveres dem. De kunne forblive i Retsfalen for at enes om Erklæringen, eller, dersom Sagen giver Anledning til Tvivlsmaal, trække sig tilbage i et dertil bestemt Bærelse, for at raadslaae inden lukkede Døre.

Er den Anklagede fængslet, lader Formanden ham midlertidig føre ud af Salen.

§ 212.

Naar en Sag er overgaaet til Rævning-

gerne, og deres Erklæring ikke kan ventes særlig afgivet, kan Formanden, medens de raadslaae, lade foretage en anden Sag for andre Rævninger, i hvilket Tilfælde selvfølgelig de allerede sammentraadte Rævningers Navne undtages fra Rødtællingen. En ny Sag vil dog ikke blive at paabegynde, dersom Antallet af Ravnene paa Rævningelisten bliver saa ringe, at Tillægsrævninger i Henhold til § 166 maatte vælges.

§ 213.

Forinden Raadslagningen begynder, forelæser Rævningernes Formand, eller, hvis Rævningerne ikke forlade Retsfalen, Rettens Formand følgende Forskrift til Efterretning for dem:

„Loven fordrer ikke af Rævningerne nogen Angivelse af de Grunde, der bestemme deres Overbevisning, og foreskriver dem ikke, efter hvilke Regler de have at bedømme Bevisernes Styrke og Fuldstændighed. Men den indskærper dem samvittighedsfuldt og upartisk at prøve samtlige for og imod den Anklagede fremkomne Bevisligheder og, ved at afgive deres Stemme, alene at følge deres paa saadan Prøvelse støttede Overbevisning. Kun forsaavidt en fast Overbevisning om den Anklagedes Brode herved begrundes, kunne de med frelst Samvittighed stemme for at erklære ham skyldig.

Rævningernes Overveelser og Udsagn bør indskrænke sig til de dem forelagte Spørgsmaal.

Det er ikke Rævningerne, men Dommerne, der have at bestemme det Strafansvar, som efter Loven paahviler den Anklagede for den ham overbeviste Brode, og deres Formening om Hensigtsmæssigheden og Retfærdigheden af de i Loven hjemlede Straffe tør ikke i nogen Maade indvirke paa deres Udsagn.

Om deres Raadslagning og Afstemning have de at iagttage en ubrodelig Tavshed.“

Et trykt Exemplar af denne Forskrift, saavel som af de i § 168 og §§ 170—172 som og i § 214 indeholdte Regler, skal anbringes paa et passende Sted i Forsamlingsbærelset.

§ 214.

Efter at Rævningerne have begyndt at